

॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ इति भीष्मपर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

अन्वयुर्भरतश्रेष्ठसप्तश्वेतरथं प्रति ॥ ततस्ताज्ज्वलिताः सप्तमहेंद्राशनिनिःस्वनाः ॥ ५६ ॥ अप्राप्ताः सप्तभिर्भल्लैश्चिच्छेदपरमास्त्रवित् ॥ ततः समादाय शरं सर्वका
यविदारणं ॥ ५७ ॥ प्राहिणोद्भरतश्रेष्ठश्वेतोरुक्मरथं प्रति ॥ तस्य देहे निपतितो बाणो वज्रातिगोमहान् ॥ ५८ ॥ ततोरुक्मरथो राजन्सायकेन दृढाहतः ॥ निषसा
दरथोपस्थे कश्मलं चाविशन्महत् ॥ ५९ ॥ तं विसंज्ञं विमनसं त्वरमाणस्तु सारथिः ॥ अपोवाहनसंभ्रांतः सर्वलोकस्य पश्यतः ॥ ६० ॥ ततो न्यानुषट्समादाय श्वे
तो हेमविभूषितान् ॥ तेषां षण्णां महाबाहुर्ध्वजशीर्षाण्यपातयत् ॥ ६१ ॥ हयांश्च तेषां निर्भिद्य सारथींश्च परंतप ॥ शरैश्चैतान् समाकीर्य प्रायाच्छत्यरथं प्रति ॥
॥ ६२ ॥ ततो हलहलाशब्दस्तव सैन्येषु भारत ॥ दृष्ट्वा सेनापतिं तूर्णं यातं शल्यरथं प्रति ॥ ६३ ॥ ततो भीष्मपुरस्कृत्य तव पुत्रो महाबलः ॥ दृष्टुं सर्वसैन्येन प्रायाच्छे
तरथं प्रति ॥ ६४ ॥ मृत्योरास्यमनुप्राप्तं मद्राजममोचयत् ॥ ततो युद्धं समभवत्तु मुलं लोमहर्षणं ॥ ६५ ॥ तावकानां परेषां च व्यतिषक्त रथद्विपं ॥ सौभद्रे भीमसेने
च सात्यकौचमहारथे ॥ ६६ ॥ कैकेये च विराटे च धृष्टद्युम्ने च पार्षते ॥ एते पुनरसिंहेषु चेदिमत्स्येषु चैव ह ॥ ववर्ष शरवर्षाणि कुरुवृद्धः पितामहः ॥ ६७ ॥ इति श्री
महाभारते भीष्मपर्वणि भीष्मव० श्वेतयुद्धे सप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ धृतराष्ट्र उवाच एवं श्वेते महेष्वासे प्राप्ते शल्य
रथं प्रति ॥ कुरवः पांडवेयाश्च किमकुर्वत संजय ॥ १ ॥ भीष्मः शांतनवः किं वा तन्ममाचक्ष्व पृच्छतः ॥ संजय उवाच राजन् शतसहस्राणिततः क्षत्रियपुंगवाः
॥ २ ॥ श्वेतं सेनापतिं शूरं पुरस्कृत्य महारथाः ॥ राज्ञो बलं दर्शयंतस्तव पुत्रस्य भारत ॥ ३ ॥ शिखंडिनं पुरस्कृत्य त्रातुमैच्छन्महारथाः ॥ अभ्यवर्तत भीष्मस्य रथं हेम
परिष्कृतं ॥ ४ ॥ जिघांसंतं युधांश्रेष्ठं तदा सीतुमुलं महत् ॥ तत्ते हंसं प्रवक्ष्यामि महावैशसमच्युत ॥ ५ ॥ तावकानां परेषां च यथा युद्धमवर्तत ॥ तत्राकरोद्रथोप
स्थान् शून्यान् शांतनवो बहून् ॥ ६ ॥ तत्राद्भुतं महच्चक्रैश्चैरैराद्युत्तमान् ॥ समावृणोच्छरैर्कर्मकृतुल्यप्रतापवान् ॥ ७ ॥ नुदन्समंतात्समरेरविरुद्यन् यथा तमः ॥
तेनाजौ प्रेषिताराजन् शराः शतसहस्रशः ॥ ८ ॥ क्षत्रियांतकराः संख्ये महावेगामहाबलाः ॥ शिरांसि पातयामासुर्वीराणां शतशोरणे ॥ ९ ॥ गजान्कंठकसन्ना
हान्वज्रेणेशिलोच्चयान् ॥ रथारथेषु संसक्ता व्यदृश्यंत विशांपते ॥ १० ॥ एके रथं पर्यवहंत स्तुरगाः सतुरंगमं ॥ युवानं निहतं वीरं लंबमानं सकार्मुकं ॥ ११ ॥ उदी
र्णाश्च हयाराजन् वहतस्तत्र तत्र ह ॥ बद्धखड्गनिषंगाश्च विध्वस्तशिरसो हताः ॥ १२ ॥

एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥